

i dag foregår, er inden for gældende regler, eller hvad det er, vi har med at gøre. Måske kender trafikministeren ikke stedet, men jeg vil sige, at der er ret mange trafikanter, der tager turen ind, som kommer til at opleve det. For det er lige forbi Vestre Fængsel. Så man kan jo starte der, hvis man kommer til at lave ulykker, når man skal køre ud på vejen.

Men det er ikke kun æstetikken, jeg spørger til, den er stadig væk lovreguleret. Det er ikke blevet totalt liberaliseret endnu med æstetikken. Jeg spørger også til færdselssikkerheden. Bliver de regler respekteret i øjeblikket, ellers kan vi jo bare nøjes med at give dem en overhaling i Banestyrelsen. Hvis de bliver respekteret, så synes jeg, at vi skal gøre noget ved det og få loven strammet op. Ikke af hensyn til æstetikken, for det ligger ikke for den her regering, men af hensyn til færdselssikkerheden. Det ligger bestemt heller ikke for den her regering, men det vil den aldrig vedstå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 47 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om distributionstilskud til visse periodiske blade og tidsskrifter.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 14/11 2003. Første behandling 28/11 2003. Betænkning 10/12 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Selv om vi har tænkt os at stemme for det stillede ændringsforslag fra regeringen, er der imidlertid god grund til at understrege, hvorfor vi har tænkt os at stemme imod det her lovforslag ved tredjebehandlingen på fredag.

Det gør vi selvfølgelig, fordi vi i dag har en portostøtte, der sikrer mange tusinde udgivelser og foreningsblade. Vi kender dem alle sammen. Det er spejderbladene, det er de frivillige idrætsorganisationer, det er Røde Kors, det er Amnesty International, det er fagbladene, det er alt det, der vedrører børn og unge. Det er alle de 4.000-5.000 titler, der gør, at vi lige præcis har en mangfoldighed og en alsidighed i den offentlige debat i Danmark.

Kl. 16.10

Den ønsker regeringen ikke at videreføre. Der er sammen med Dansk Folkeparti lagt op til en besparelse på 188 mio. kr. Og i stedet for har regeringen nu fremsat det her lovforslag, en lille, lille afbødningspulje på 30-40 mio. kr. om året. Hvordan i alverden forestiller regeringen sig, at det skal give mere mangfoldighed og mere alsidighed i den offentlige debat?

I virkeligheden er det her lovforslag, som vi diskuterer nu, jo et forsøg på at sigte mod – forsøget er jo sådan set lykkedes, i og med at det bliver vedtaget med Dansk Folkepartis stemmer – at oprette en statsautoriseret censurkomité.

Det lyder jo komisk, at en borgerlig regering skulle ønske at indføre det, men det er i virkeligheden det, det handler om. For der skal nu sidde et tremandsudvalg og vurdere samtlige udgivelser, vurdere, om de udgivelser egner sig til at opnå offentlig støtte. Hvor vi i dag har en objektiv støttestruktur, ønsker regeringen nu at indsatte sine egne folk for at vurdere, hvorvidt de pågældende blade og udgivelser, de mange tusinde titler, skal kunne opnå støtte.

Jeg står her med lovforslaget, og det indeholder en positiv- og en negativliste. Det er det, regeringen selv har kunnet definere. Der er altså

nogle positive kriterier, og der er nogle negative. Hidtil har alle de religiøse udgivelser ligget på negativlisten, pludselig er de nu på positivlisten. Men hvad med spejderorganisationerne? Er de på positiv- eller på negativlisten? Hvad med de politiske ungdomsorganisationer? Er de på positiv- eller negativlisten? Hvorfor er hobbybladene på negativlisten? Jeg kunne i virkeligheden fortsætte mine spørgsmål.

Jeg vil sådan set bare slutte med at konstatere, at den mangfoldighed og alsidighed, som regeringen beskriver med meget flotte og malende ord i sit regeringsgrundlag, får endnu et dødsstød med det her lovforslag. Og hvad der er endnu værre, så er det her lovforslag nok det mest målrettede angreb, vi har set fra den her regerings side, på det frivillige Danmark.

Derfor er ja til ændringsforslaget, men selvfølgelig et nej til selve lovforslaget.

Ole Sohn (SF):

Nu er det jo også parlamentets opgave at sørge for, at vi alle sammen bliver klogere og kan inspirere hinanden. Derfor vil jeg gerne spørge, om kulturministeren er glad for at blive bedt om at overtage opgaven som værende organisator af et nyt smagsdommerudvalg. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, om kulturministeren, når nu Kulturministeriet skal overtage ressortområdet her, har foretaget beregninger og kalkulationer over, hvor mange grafiske arbejdspladser det er, der bliver nedlagt, og hvor mange journalistiske arbejdspladser det er, der bliver nedlagt som følge af afskaffelsen af portostøtten. Og i givet fald, om ministeren har meddelt kollegaen, beskæftigelsesministeren, hvor stor en ekstra udgift der bliver påført dagpengekontoen.

Det tredje spørgsmål, jeg gerne vil stille, er til Dansk Folkeparti. Nu har vi jo en debat her i parlamentet om, hvordan vi skruer lovene bedst muligt sammen. Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan Dansk Folkeparti vurderer den passus, der er i finanslovaftalen, hvor det siges, at man forudsætter, at Post Danmark ikke hæver priserne unødigt højt. Jeg kan ikke huske formuleringen, men det er noget i den stil.

Vi kan nu konstatere sort på hvidt, at Post Danmark under ingen omstændigheder har tænkt sig at lytte til forligsaftalen om at holde igen, men tværtimod har bonet op på fuld styrke på de foreningsblade, som primært kommer fra de små foreninger. Har det givet anledning

til, at Dansk Folkeparti vil tage sagen op til fornyet overvejelse, så vi her mellem anden og tredje behandling kan sikre, at vi ikke helt får smadret og ødelagt den demokratiske mangfoldighed, den bredde, vi har af foreningsblade?

Så der er håb endnu, hvis det er sådan, at vi kan få nogle fornuftige svar.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er altid rart at have styr på proportionerne, når man diskuterer en sag. Når man diskuterer pluralisme og foreningsfrihed, er det regeringens udgangspunkt, at hvis man udgiver et blad, må man selvfølgelig via sine kontingentindtægter og gennem de store offentlige tilskud, der er til de fleste foreninger i Danmark, også ved hjælp af skattefradrag, selv finansiere udgivelsen af de blade, der bliver udgivet.

Så har vi valgt at sige fra flertallets side, at der er nogle blade, som vi godt vil give et egentligt portotilskud, men ikke ved et udvalg, hvor regeringen indsætter sine egne folk. Nej, hvis man læser bemærkningerne igennem, kan man se, at det er folk, som arbejder med det faglige miljø, og som ved, hvad det her handler om. Så det er altså ikke folk, som man sætter ind vilkårligt, de er bl.a. udpegede fra miljøet selv. Så det er der ikke nogen problemer i.

Kl. 16.15

De foreninger, som fru Mette Frederiksen nævnte heroppe ville miste deres tilskud, er netop foreninger, der får tilskud, nemlig idrætten, spejderne og Røde Kors. Det er foreninger, som ikke mister en krone som følge af det her forslag, fordi man går ind og kompenserer ved hjælp af det her bladdistributionsudvalg.

Hr. Ole Sohn spørger helt konkret, hvad det her betyder i arbejdspladser. Jeg tror ikke, det betyder tab af nogen som helst arbejdspladser. Hvis foreningerne vælger at ville udgive deres blade, kan de selvfølgelig udgive deres blade. Hvis man vælger ikke at ville udgive sit blad som følge af, at der kommer en lille ekstra portoforhøjelse, hvis man ikke er med i puljen, så er der nok ikke nogen medlemmer, der går glip af noget. Så jeg tror ikke, at der ryger nogen som helst arbejdspladser som følge af det her. Hvis man virkelig vælger at prioritere sit foreningsblad med de kontingenter, man får ind, og med de store statstilskud, de fleste foreninger får i det her land, vil man nok blive ved med at udgive foreningsbladene, hvis det er et vigtigt kommunikationsmiddel for foreningens medlemmer.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes bestemt, at det var interessante svar, som ministeren kom med, og det bør give anledning til overvejelser. Ministeren siger, at hvis foreningerne vil udgive blade og mener, det er så vigtigt for kommunikationen, vil de nok gøre det, uanset om de får støtte eller ej. Så vil jeg gerne stille det næste spørgsmål.

SF stillede i et ændringsforslag til finansloven det, synes vi selv, ret geniale forslag om at fjerne tilskuddet til husstandsdelte reklamer, hvor samfundet bruger 640 mio. kr. i tilskud til de store supermarkeds kæder, så de kan distribuere dem rundt til husstandene, også husstande, som slet ikke ønsker det. Det giver vi altså rask væk over 0,5 mia. kr. i statsstøtte til.

Jeg vil stille kulturministeren spørgsmålet: Når den lille forening nu bare kan sætte kontingentet op, hvis den mener, det er så vigtigt med kommunikationen, ville det så ikke også være naturligt, at man siger til de store supermarkeds kæder, som får statsstøtte til husstandsdelte reklametryksager, at hvis de mener, det er så vigtigt med kommunikationen ud til forbrugere, skal de såmænd nok komme med det, uanset om de får statstilskud eller ej? Så her er et forslag om en besparelse på 0,5 mia. kr.

Så vil jeg gerne lige bede ministeren om at gentage: Kan ministeren garantere, at de foreninger, der er på positivlisten, ikke mister én krone, men får fuld kompensation, også for de stigninger, som Post Danmark har varslet?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil da gerne indledningsvis kvittere for, at kulturministeren blander sig i debatten under andenbehandlingen. Det er jo ikke altid, vi er så privilegerede, at ministeren gør det. Så tak for det.

Men så vil jeg i øvrigt gerne sige til kulturministeren, at der bliver sparet 188 mio. kr. på finansloven. Samtidig med det annoncerer Post Danmark portostigninger på 367 mio. kr. – det er sammen med de 188 mio. kr. Og til det formål afsætter regeringen og Dansk Folkeparti omkring 30 mio. kr. Det er altså knap 400 mio. kr., og det ønsker regeringen at afbøde med lidt over 30 mio. kr. Enhver kan da se, at det regnestykke er fuldstændig galt.

I et svar til undertegnede siger kulturministeren, at det anslås, at ca. 2.400 blade vil kunne opnå støtte. Det er altså 2.400 udgivelser, der nu

skal til at slås om lidt mere end 30 mio. kr. om året. Det giver i gennemsnit, for dem, der ikke har regnet det ud endnu, ca. 10.000 kr. pr. blad. For 10.000 kr. skal DGI, Røde Kors, Amnesty International og alle de andre foreninger kunne udgive alle de medlemsblade, de udgiver i dag. Enhver kan da se, at det ikke kan lade sig gøre. Derfor er konklusionen jo ikke anderledes, end at regeringen ikke vil mangfoldigheden.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg kan godt forstå, at den her sag har så stor interesse uden for Folketingssalen, som den har, for den berører faktisk hele Danmark. Der er næppe en bolig i Danmark, der ikke modtager et eller andet foreningsblad, og derfor er det en utrolig vedkommende sag.

KL 16.20

Derfor vil jeg egentlig også gerne bede kulturministeren om at komme op og bekræfte det, der var fra et samråd i Kirkeudvalget forleden dag. Der fik vi faktisk den fornemmelse, det var i hvert fald det, vi sad tilbage med, at kulturministeren til os har oplyst, at det var politisk valgt, hvilke foreninger der var på positiv- og negativlisten, og vi fik også at vide, at det faktisk slet ikke var regeringens ønske, at nogen i det hele taget skulle have støtte. Er det måske bare første udkast, vi har set til en negativliste, og vil alle blade til næste finanslov være på en negativliste? Er det her det første hug i en proces, hvor man fjerner al støtte?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Det er jo en fuldstændig ærlig sag, hvis man har den holdning, som kulturministeren har givet udtryk for, at man principielt ikke finder, at foreninger skal have støtte til udgivelser af deres blade, og at det må de klare over medlemskontingentet. Fint, det er en holdning. Den kan man være uenig i, og den er Kristendemokraterne uenige i.

Men hvis det er regeringens holdning, er det jo til at tage og føle på, hvis man bare ikke går ind og laver det her smagsdommerreparationsarbejde, som man har været i gang med også med ændringsforslaget, som er stillet her under andenbehandlingen.

Mit spørgsmål til kulturministeren skal gå på: Hvorfor var de religiøse blade i første omgang på negativlisten? Hvorfor fandt man ikke, at de bidrag, de religiøse blade bidrog med til den de-

mokratiske debat i vort samfund, som ellers var kriteriet for bl.a. at komme på positivlisten, var vigtige? Hvad er det, der lige pludselig har forandret situationen for netop de religiøse blade, siden der nu skal stilles et ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ministeren siger, at de blade, som mister det her tilskud, jo bare kan kompensere, for de får jo tilskud alle mulige andre steder fra. Det gælder f.eks. idrætsforeningerne, som jo får store tilskud, og de kan så bare bruge nogle af de penge, de får og skal bruge ekstra, på porto, ud over, at de så også kan søge fra den her dispensationspulje.

Vi har så spurgt om de politiske partier, og der har ministerens svar været, at de politiske partier jo også får tilskud, så de kan også bare søge så at sige for deres egne penge. I og med at de får nogle penge i tilskud, kan de gå ind og tage af dem, hvis de absolut vil udgive et blad.

Så har vi spurgt ministeren: Jamen hvad så med de partier, der ikke får noget tilskud, og som ikke får nogen stemmepenge? Der er jo faktisk politiske partier, som er i den kategori, f.eks. Retsforbundet. Det kan også være nye partier. Der vil jeg bare høre, om ministeren virkelig vil bekræfte, at det er sådan, at man har skruet en lov sammen, der betyder, at partier, som ikke modtager offentlig støtte, ikke kan få portostøtte. Det er nogen af de eneste inden for det område, som altså ikke kan få nogen støtte. Er det virkelig rigtigt?

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

I idrættens organisationer har man fået oplyst, at det her vil komme til at betyde en ekstra udgift på 60 mio. kr. for idrættens organisationer i DIF og DGI. Samtidig har ministre og andre fra regeringens side jo tilkendegivet, at man ikke vil acceptere skattestigninger i det danske samfund under regeringens periode. Vi kan samtidig se, at der er regeringsrepræsentanter, som har udtalt, at det her må klares via kontingentstigninger. Så er spørgsmålet: Kontingentstigninger for foreningsmedlemmer, er det ikke lig med en form for indirekte skat? Derfor vil jeg spørge vores kulturminister, om han er enig i, at det her er en øget brugerbetaling og hermed lig med en øget skat.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Udgangspunktet for regeringen er klart det, at hvis man udgiver et foreningsblad, så finansie-

rer man selv udgivelsen af det foreningsblad. Det er soleklart, selvfølgelig gør man det.

Så sker der nu det i debatten, at der bliver blandet en masse kanel og sukker og skæg og snot sammen, for det, som man tager stilling til ved det her forslag, er, om vi skal have en demokratisk pulje, som sikrer, at der er et portotilskud til en kategori af blade.

Det, som fru Mette Frederiksen og hr. Peder Sass og andre ordførere nu taler om her, er at blande postvæsenets så at sige beskæring af portostøtten væk. Det eneste, som staten kan være ansvarlig for i den her henseende, er, at vi med rank ryg og åben pande siger: Hvis man udgiver et blad, så finansierer man selv udgivelsen af det blad.

Men vi har også sagt, at der er nogle kategorier af blade, som vi gerne vil støtte med en demokratisk pulje, hvor nogle fagfolk er med til at vurdere, om man hører til i den pulje eller ej. At man så begynder at blande postvæsenets tilskud ind i det, det har altså intet at gøre med det her forslag overhovedet. Det må man diskutere i andre organer.

Så spørger hr. Jann Sjørnsen om, hvorfor de religiøse blade ikke var med i begyndelsen. Det er et spørgsmål om økonomi, og det er et spørgsmål om den samlede palet, vi havde til rådighed. Vi valgte så – det synes jeg sådan set man skal være glad for og positiv over for – at tage de religiøse blade med ind, for selvfølgelig hører de med.

Fru Klint spørger, om der vil blive fjernet blade fra positivlisten til negativlisten løbende. Det er ikke vores intention overhovedet. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvad der sker i næste års finanslov, men lige nu er det planen, at den bladportopulje skal fortsætte.

Med hensyn til økonomien kan jeg kun sige, at tilskuddet vil være nogenlunde det samme, som man får i dag for de blade, der er inde i kategorien. Så det vil sige, at de idrætsblade, der er, får nogenlunde det samme i dag. Det kan godt være, at de får 10 øre mindre pr. blad, men det vil være nogenlunde det samme selvfølgelig afhængig af, hvor mange der endeligt kommer ind i den pulje.

Hr. Søren Søndergaard spørger som den sidste om politiske partier. Vi har valgt at sige, at politiske partier ikke skal have tilskud, og det er ud fra en ideologisk holdning. Hvis man driver politisk virksomhed, må man selv finansiere udgivelsen af sit foreningsblad. Sådan er det bare, for det skal staten ikke være med til at finansiere. Hvis man er medlem af et politisk parti og

stadig væk vil udgive foreningsblade, må man selv finansiere dem.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Når vi føler os foranlediget til at inddrage de meget store forventede portoforhøjelser, der er annonceret af Post Danmark, hænger det selvfølgelig sammen med, at den enkelte organisation, det være sig en idrætsorganisation eller en børne- og ungdomsorganisation, der i dag kan få udgivet et medlemsblad, som er af vital betydning for hele foreningens arbejde, da er fuldstændig og aldeles flintrende ligeglad med, hvor pengene kommer fra. Foreningerne er da ligeglade med, om det er en portoforhøjelse i Post Danmark eller en besparelse fra regeringen, der gør, at de ikke kan fortsætte deres medlemsaktiviteter. For dem er det væsentligt, at de kan kommunikere, at de kan bidrage til den offentlige debat, og at de kan være med til at sikre en alsidighed og en mangfoldighed.

Derfor er portoforhøjelserne selvfølgelig relevante i diskussionen, og det er jo det, der er forskellen på regeringen og oppositionen i denne sag, nemlig at mange af os kommer fra det frivillige Danmark. Vi ved godt, hvor vigtigt det er, at man, når man er en lokal idrætsorganisation, kan kommunikere direkte med sine medlemmer. Vi ved i øvrigt også, at et demokrati har behov for lige præcis alsidighed og mangfoldighed, det, regeringen og Dansk Folkeparti så ivrigt bekæmper.

Må jeg ikke bare til sidst sige, at når kulturministeren i dag kalder distributionspulje for en demokratipulje, så er den åbenbart ikke mere demokratisk, end at Dansk Journalistforbund har takket nej til at deltage i en statsautoriseret censurkomité. Det kan jeg sådan set godt forstå.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil godt følge op på ministerens svar angående de religiøse blade, for jeg synes, ministerens svar desværre med al ønskelig tydelighed viser, hvor tilfældigt det hele i virkeligheden er, i hvor høj grad der er tale om smagsdommeri. For de religiøse blade kommer her i opløbet frem mod lovens vedtagelse lige pludselig med på positivlisten. Det er klart, at jeg ikke ønsker de religiøse blade noget ondt i den her sammenhæng, men jeg vil alligevel sige, at det dog er et udtryk for en endnu højere grad af smagsdommeri end det, vi tidligere har set med lovforslaget, at så tilfæ-

ldigt foregår det i virkeligheden. Og så tilfældigt kan det også komme til at foregå i de kommende år, når der vil blive en kamp om, hvilke blade der skal stå på henholdsvis en negativ- og positivliste.

Derfor kommer regeringen og kulturministeren ikke uden om, at man her forbyrder sig mod alle sine egne smagsdommerprincipper. Det gør man, og det er det, som også gør, at Kristendemokraterne i forhold til det ændringsforslag, der er stillet i dag, faktisk ikke kan stemme for det, uanset at vi selvfølgelig gerne vil de religiøse blade det godt, men vi må undlade at stemme for det. Vi vil ikke medvirke til den form for smagsdommeri under nogen omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis man vil udgive et foreningsblad, skal man betale selv, siger ministeren. Det er helt i orden. Hvis en politisk forening vil udgive et foreningsblad, skal den betale selv. Det er helt i orden.

Så siger vi, at politiske foreninger kan få vanskeligt ved at have råd til det, men ministeren siger, at det er ikke noget problem, fordi de politiske foreninger får massevis af statsstøtte, og så kan de bare tage pengene derfra. Men så er det, vi spørger: Hvad med de politiske foreninger, der ikke får statsstøtte? Her er vi jo ved hele kernen i sagen. Det er åbenlyst smagsdommeri, vi har en smagsdommerregering, der helt klart laver smagsdommervirksomhed, og derudover har den selv fingrene nede i klejekassen. Det Konservative Folkeparti vil få partitilskud fra staten, som kan finansiere porto'en for dets blade, efter at portostøtten forsvinder. Det kan Det Konservative Folkeparti gøre, det kan Enhedslisten gøre, men det kan Retsforbundet ikke gøre, og det kan nye partier ikke gøre. Derfor handler det om, at regeringen er med til at skabe et monopol for, hvilke politiske retninger der får støtte. Man rager selv penge ned i lommen, og det synes jeg er grundlæggende ubehageligt. Hvis det endda var sådan, at Det Konservative Folkeparti og andre partier gik foran, var det o.k., men når man gavner sig selv og lader andre betale, synes jeg, det er ulækkert.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige en principiel ting om mekanismen i forslaget. Efter Enhedslistens opfattelse

viser mekanismen i forslaget meget godt, hvor fuldstændig tåbelig liberalisering og liberalisme er. Sagen er den, at man sparer 188 mio. kr. på finansloven, som jeg lige husker det, men det beløb, de berørte blade skal betale, er næsten det dobbelte. Det vil sige, at for at spare 1 kr. på lægger man som udgangspunkt nogle andre en udgift på 2 kr. og ikke bare det, for alle omkostningerne er ikke regnet med. Det er kun den rene porto.

Derudover er det sådan, at Post Danmark i forbindelse med, at de har uddelt bladene, rent faktisk også har stået for nogle serviceordninger for de lokale blade. Det er noget med, at man har opdateret adressekartoteket, det er noget med, at man har sat labels på og sendt bladene ud, og de ydelser skal der også tages penge for nu. Det vil bl.a. blive sådan, at hver gang man skal tilbagesende et blad, fordi der er sket en flytning, skal det koste 5 kr.: Der foregår godt 800.000 flytninger om året her i Danmark, så jeg tør ikke tænke på, hvor mange millioner det bliver, hvis vi siger, at hver enkelt abonnerer på eller får tilsendt to eller tre blade. Det er et enormt spild, og det er det, der er hele pointen.

Liberalismen betyder, at for at spare 188 mio. kr. skal man bruge langt over det dobbelte, og det er fuldstændig urationelt, medmindre der er en skjult dagsorden. Hvis det var et spørgsmål om penge i statskassen, kunne man opkræve et gebyr af de blade, der ville være med i en ordning, og så kunne man køre videre som nu. Hvis det kun var et spørgsmål om at skaffe de 188 mio. kr., kunne man bare opkræve dem direkte hos bladene og ellers køre systemet videre som nu.

Derfor er det store spørgsmål: Hvad er den skjulte dagsorden? Hvorfor ønsker man at gøre det her? Hvorfor ønsker man at spare 188 mio. kr. for at pålægge bladene en udgift, der er langt mere end dobbelt så stor? Der er jo kun én forklaring: at de blade irriterer en, og man vil af med de blade. Hvad skulle forklaringen ellers være?

Jeg kan se, at både Venstres ordfører og kulturministeren ryster på hovedet, men lad os dog så få forklaringen. Hvad er grunden til, at man for at spare 188 mio. kr. på lægger bladene at betale mere end det dobbelte? Er det godt købmandskab? Er det sund fornuft? Er det godt for mangfoldigheden i Danmark? Nej, det er det ikke. Enten er der en skjult politisk dagsorden, eller også er det bare et utrolig tåbeligt forslag.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge lidt til Dansk Folkepartis holdning. Dansk Folkeparti har jo fået en klar melding med i finanslovens

bemærkninger om, at hvis der skete en uforholdsmæssig stigning ud over besparelsen på de 188 mio. kr., ville man tage aftalen op og diskutere den igen. Nu har vi fået den besked fra Post Danmark, at der i hvert fald bliver tale om, at bladene skal betale dobbelt så meget, som der spares. Det har vi fået klare meldinger om, og derfor må tiden være inde til at spørge Dansk Folkeparti: Betyder det, at aftalen skal tages op igen? Eller var det ikke reelt ment, da Dansk Folkeparti fik det skrevet ind i finansloven? Var det bare et spørgsmål om at slippe for lidt pressekritik og i øvrigt ikke forholde sig nærmere til spørgsmålet?

Det afgørende for Enhedslisten i hele denne sag er som sagt, at hvis man kigger på økonomien i forslaget, er det sådan, at for at spare 188 mio. kr. på lægger man bladene en udgift, der er mere end dobbelt så stor. Enten er det utrolig dårligt købmandskab, eller også er der en skjult dagsorden, og nu får kulturministeren mulighed for at fortælle, hvad den skjulte dagsorden er.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det kunne jeg også godt tænke mig at vide.

Der ligger den dagsorden bag, som jeg godt ved er mærkelig for Enhedslisten, nemlig at det er muligt at spare penge i dette samfund. Det er ikke kun muligt at pålægge os alle sammen nye skatter og afgifter, det er også muligt at spare reelle penge, og her er der altså en besparelse på 188 mio. kr., som bl.a. går til bevaring af vores kulturarv, som sikrer vores kulturarv de næste 10 år, og som poster penge i opbevaring af arkivalier. Det er den måde, man finansierer tingene på. Man graver altså ikke bare pengene op i en kiste herude på Slotspladsen. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at hr. Søren Søndergaard blander tingene sammen. Det må være muligt – det vil jeg også henstille til den fungerende formand – at diskutere det, der er på programmet i dag heroppefra. Regeringen stiller forslag om, at der bliver lavet en pulje, som støtter visse blade i form af et portotilskud, og besparelserne er noget, som postvæsenet har pålagt sig selv. Det kan vi ikke beslutte her i Folketinget og i hvert fald slet ikke i Kulturministeriet.

Postvæsenet markedsgør så at sige sig selv ved at gå ud på markedet og konkurrere med andre distributører. Det er altså ikke noget, jeg overhovedet vil blande mig i, og jeg forestiller mig heller ikke, at Folketinget vil blande sig i det.

Men den pulje, som vi stiller til rådighed, vil være med til at sikre, at der er en pluralisme og en variation inden for de kategorier, som er nævnt på positivlisten, og det er med vilje, vi ikke har taget de politiske blade med. Hvis man er politisk aktiv, hvis man er politisk organiseret, uanset om det er i et lille parti eller i et stort parti eller i et parti, som slet ikke stiller op til valgene, må det forventes, at man har en sådan idealisme og et sådant engagement, at man selv finansierer udgivelsen af sit blad.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, ministeren kom med nogle meget interessante svar.

For det første går jeg ud fra, at ministeren på et eller andet tidspunkt må kunne fortælle Folketinget, at når man laver en besparelse på 188 mio. kr. og bruger godt og vel 30 mio. kr. til en smagsdommerpulje, er der kun en besparelse på 150 mio. kr., og man må da også kunne modregne de dagpengeudgifter, der kommer. De skal jo også trækkes fra, og det er derfor, jeg går ud fra, at ministeren kan gå herop og sige, hvad den reelle besparelse bliver, når alle følgeudgifterne er taget væk.

Så kunne jeg godt tænke mig at få ministeren til at forklare Folketinget – Dansk Folkeparti har ikke ønsket at gøre det, men som den ansvarlige må ministeren jo så gøre det – hvordan vi skal forstå finanslovsaftalen, hvor det forudsættes, at der ikke sker en markant stigning ud over det beløb, der bliver taget fra foreningerne. Post Danmark har jo sådan set sagt, at de tager det hele, helt op til markedsgørelsen, men forudsatte man, at Post Danmark ikke truede med at tage det, de har taget? Inden regeringen kom med forslaget, sagde den: Vi tror ikke, Post Danmark gør det. Men nu har de altså alligevel gjort det, og så er spørgsmålet: Er det noget, der giver anledning til, at forligskredsen tager sagen op en gang til?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi bliver nødt til at konstatere over for kulturministeren, at det ikke handler om penge. Hvis det kun handlede om 188 mio. kr., kunne man bare bede foreningerne om at være med i en ordning, hvor de skulle tilmelde sig i Kulturministeriet og betale et så stort beløb, at de 188 mio. kr. kom i kassen. Det ville de hellere end at skulle betale 367 mio. kr. til postvæsenet, for hvis man stillede foreningerne over for et valg og spurgte dem,

om de helst ville af med 188 mio. kr. eller med 367 mio. kr. plus en hel masse afledte omkostninger, er det jo klart, hvad de helst ville, og det ville der også være mulighed for, så lad os slå det helt fast: Det er positivt forkert, at der kun er tale om en besparelse. Sådan er det ikke.

For det andet siger ministeren, at man kan jo ikke henvende sig til Post Danmark og diskutere, hvilke regler de har. Jeg vil godt spørge, om ministeren er enig i følgende citat:

»Hvis det er åbenbart, at Post Danmark misbruger situationen til at prøve at score en ekstra gevinst, vil vi gå til ejeren – i dette tilfælde trafikministeren – og bede ham om at tage en diskussion med bestyrelsen af Post Danmark.«

Er ministeren enig i indholdet af det citat, eller mener ministeren, at det er noget vrøvl?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den ene minister kan ikke blande sig i den andens forretningsgange. Han kan stille spørgsmål, men det kan medlemmet også selv gøre.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har ikke så meget mere at sige. Jeg synes, det principielt er rigtigt og en god vej at gå, at når man som forening vælger at prioritere, at man vil have et foreningsblad, finansierer man selv udgivelsen af bladet, og så bør man være glad for, at der er nogle kategorier, som vi stadig gerne vil give et tilskud.

Postvæsenet fastsætter selv sine takster, og at det benytter en lejlighed som denne til at ændre dem, er jo postvæsenets egen prioritering og egen politik. Men lad os nu se, hvordan det bliver i den sidste ende. Jeg tror, at når det kommer i konkurrence med andre distributører, kan det oven i købet ske, at priserne bliver lavere for langt de fleste foreningsblade, for nu bliver der reel konkurrence på postens område. Det kan være, det ender ganske lykkeligt for en stor del af foreningerne, fordi de får billigere distribution, og de får i hvert fald flere muligheder for at få distribueret deres blade.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Når vi diskuterer et lovforslag på kulturministerens område, ligger det som regel implicit, at vi alle sammen har en forståelse af, at det handler om kulturpolitik, og det mindste, man må forvente, er selvfølgelig, at når kulturministeren

fremsetter et lovforslag, har lovforslaget også et kulturpolitisk sigte. Og når det gælder medier, må det dreje sig om mangfoldighed og alsidighed og om at sikre, at andre end de store og pengestærke kan få indflydelse og kan få deres stemme hørt.

Men jeg tror, det forvirrer diskussionen, når kulturministeren i dag fortæller os, at forslaget her overhovedet ikke handler om kulturpolitik. Det handler om finanspolitik, det handler om, at regeringen vil spare. Så langt, så godt, så fik vi det på plads. Men jeg står her med finanslovaftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen, og der står – og det går jeg ud fra at kulturministeren også tilslutter sig, i og med at det er regeringens eget udsagn – at det forventes ikke, at der vil ske en markant forøgelse af distributions-taksterne for de berørte blade. Men det er jo lige præcis det, der sker, og betyder det, at finanslovaftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen ikke længere holder stik?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er alvorlig bange for, at ministeren er på vej ud i noget snavs.

Ministeren siger, at det bliver godt, når Post Danmark får konkurrence på distributionsområdet, og det kan da være meget positivt for nogle af de store blade, f.eks. Røde Kors' blad og alle de andre, der nu skal dækkes ind. Men problemet er jo, at portoforhøjelsen bliver størst for de små blade, og jeg tvivler på, at der er ret mange distributører, som vil begynde at konkurrere med Post Danmark om at dele 200 små blade ud over hele landet. Det er der ikke megen konkurrence i, så derfor er det de små og fattige foreninger, som er fuldstændig afhængige af portostøtten, der virkelig bliver straffet af regeringen og Dansk Folkeparti og får kniven. Men det er selvfølgelig også udtryk for, at man hellere vil have et reklamesamfund frem for et informationsamfund.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu prøver jeg at få ministeren til at forholde sig til et andet citat fra Dansk Folkeparti, når ministeren ikke ville forholde sig til citatet fra hr. Thulesen Dahl. En repræsentant for Dansk Folkeparti, hr. Poul Fischer, har udtalt til Jyllands-Posten:

»Det er min opfattelse, at forligspartierne er enige om at henstille til Post Danmark ikke at

hæve taksterne med mere, end hvad der svarer til bortfaldet af portostøtte. Men vi kan jo ikke pålægge virksomheden at gøre det. Hvis det efterfølgende viser sig, at de ikke følger henstillingen, så må vi tage det op i forligspartierne igen.«

Det er et meget enkelt spørgsmål til kulturministeren: Er kulturministeren enig i det? Spørgsmålet om mangfoldighed blandt kulturtidsskrifter af forskellig slags og andre blade i Danmark er jo ikke primært et spørgsmål for trafikministeren, og det burde i hvert fald ikke være det. Spørgsmålet om mangfoldighed blandt kulturelle blade osv. burde jo netop være noget, som interesserede kulturministeren, og derfor: Er kulturministeren enig i, at når vi nu har set, at der sker denne dramatiske stigning af taksterne, er det noget, der igen skal tages op i forligskredsen, eller har ministeren ikke nogen mening om det?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi tager det en gang til. Hvis vi tager eksemplet med de 200 blade fra de foreninger, hr. Ole Sohn hovedsagelig tænker på, er de jo inkluderet i den pulje, som vi vil give portostøtte, så udgangspunktet er, at de ikke mister portostøtten fra staten. Men postvæsenet har præsenteret nogle nye takstforhøjelser og en ny takstpolitik, og hvad den kommer til at betyde, ved jeg selvfølgelig ikke noget om – det må man snakke med postvæsenets administrerende direktør, Helge Israelsen, om.

Det kan være, det kommer til at betyde, at der bliver en takstforhøjelse på 5 kr. pr. blad for den pågældende forening, som sender 200 blade ud. Jeg ved det slet ikke, for det er jo noget, postvæsenet selv beslutter, men vi kan da godt gå ind i eksperimentet. Så kommer det til at koste 1.000 kr. ekstra at sende det blad ud, og jeg må da sige, at hvis man gerne vil have en forening og sende et blad ud, kan man nok ofre de 1.000 kr. ekstra for at sende det ud.

Men igen: Det er to forskellige ting. Her i Folketinget diskuterer vi ikke takstforhøjelser eller ændret takstpolitik i postvæsenet. Det kan godt være, der ikke bliver takstforhøjelser, men der er jo tale om en ny takstpolitik i en virksomhed, og jeg vil i hvert fald gerne have mig frabedt, at vi styrer den politik fra Folketingets side.

Det er også svar til hr. Søren Søndergaard: Vi blander os ikke i postvæsenets takstpolitik, det bestemmer postvæsenet selv. Der er en bestyrelse og en direktion, der fastsætter takstpolitikken, og derfor står der også i finanslovaftalen, at

der er ikke nogen som helst grund til at koble sagen på regeringens forslag om ændret portostøtte. Der er ikke nogen sammenhæng, det er to forskellige ting.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Egentlig synes jeg, vi stiller et ret ydmygt krav i dag. Vi beder sådan set bare ministeren om at forholde sig til virkeligheden, og virkeligheden er, at de mange tusinde blade og magasiner, som i dag udgør en væsentlig del af det danske demokrati og den offentlige debat, mister en stor del af deres støtte.

I finanslovaftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen står der – og jeg gentager – at det forventes ikke, at der vil ske en forøgelse af distributionsstakterne for de berørte blade. Men virkeligheden er jo den modsatte, og derfor må jeg endnu en gang spørge kulturministeren: Står regeringen ved den aftale, den netop har indgået med Dansk Folkeparti? Den beskriver jo den modsatte situation af den, vi ser udspille sig netop nu.

Regeringen forventer selv, at et sted mellem 2.000 og 3.000 blade kan opnå støtte med den nye distributionspulje. Men det er meget svært at forestille sig, at ministerens ord i dag om, at de pågældende blade kan få lige så stor støtte, som tilfældet er i dag, hvor der er mange flere penge til rådighed, rent faktisk kan holde stik – det er jeg nødt til at sige.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er lidt mærkeligt at opleve en minister, der laver et så frontalt angreb på et støtteparti som Dansk Folkeparti og affærdiger udtalelser fra ledende medlemmer af Dansk Folkeparti som irrelevante og ligegyldige, fordi de ikke har noget med sagen at gøre. Men o.k., så prøver jeg at spørge ministeren om noget, ministeren selv har ansvaret for fortolkningen af, og det er følgende linjer i finanslovaftalen:

Forligspartierne har noteret sig, at regeringen vil følge udviklingen på distributionsmarkedet nøje.

Jeg vil bare spørge om to ting: Hvordan vil man følge det, og hvorfor vil man følge det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Udbetaling af uhævede feriepenge).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/11 2003. Første behandling 13/11 2003. Betænkning 10/12 2003. Ændringsforslag nr. 2-6 uden for betænkningen af 15/12 2003 af Ole Vagn Christensen (S) og Ole Sohn (SF)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 5 ændringsforslag af Ole Vagn Christensen (S) og Ole Sohn (SF).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Vi har haft en grundig udvalgsbehandling af dette forslag, og inden for den ramme, der ligger for udvalgsbehandlinger, har vi også prøvet at få ændringsforslag behandlet. Men det har imidlertid ikke kunnet lade sig gøre, og derfor foreligger der nu ændringsforslag fra Socialdemokratiet og SF uden for betænkningen. Jeg skal redegøre for disse ændringsforslag og knytte nogle kommentarer til dem.

Når man læser Ferieudvalgets betragtninger og vurderinger, står der, at da arbejdstidsdirektivets minimumsregel er 4 ugers betalt ferie, er det udvalgets opfattelse, at det ikke vil stride mod direktivet, hvis man som følge af situationens udvikling indfører, at den femte ferieuge kan erstattes af en kontant udbetaling. Det siges videre, at dette også måtte være tilfældet, selv om det vil blive anset som en forringelse af lønmodtagernes gældende retsstilling.